

РЕШЕНИЕ

№ 4504

гр. София, 06.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 08.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3881** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по жалба с Вх. № 12389 от 11.05.2020 г. по описа на АССГ, депозирана от С. П. О., с адрес: [населено място], [улица], № 9, срещу Решение № Ж-198/13.03.2020 г. на председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство по жалбата на С. П. О. срещу [фирма].
Жалбоподателят сочи незаконосъобразност на постановеното решение на КЕВР, тъй като то нарушава правата му на потребител на електрическа енергия. В съдебно заседание не се явява и не се представлява. В жалбата моли да бъде освободен от такси поради здравословно състояние.
Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата и моли съда за потвърждаване на решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Заинтересованата страна [фирма] (Е., Е. Север), редовно призована, не изпраща представител, не депозира становище.
Административен съд София град след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
В подадена на 29.11.2019 г. жалба от г-н С. О., с адрес за кореспонденция: [населено

място], [улица] срещу [фирма] се твърди, че въпреки многократните жалби и разговори, до този момент няма реални действия за решаване на проблема с възстановяването на електроснабдяването в наследствен имот на горепосочения адрес. Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 е изпратена на 04.12.2019 г. за извършване на проверка по компетентност в съответствие с Общите условия на договорите за пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на [фирма] (Е., Е. Север) Комисията е изисквала информация относно предприетите мерки от електроразпределителното дружество. Становище и документи по преписката са получени в КЕВР на 09.01.2020 г.

В становището на Е. от 09.01.2020 г. се твърди, че при проверката за обект в [населено място], [улица] установено, че електрическото захранване в обекта на горепосочения адрес е преустановено на 28.02.2011 г. от страна на [фирма] (ново наименование „Е. Север АД“) по искане на крайния снабдител ([фирма]), в изпълнение на разпоредбите на чл. 24, ал. 1 от Общите условия на договорите за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи на [фирма] (ОУДПЕЕЕМ), действащи към момента на прекъсването. Поради факта, че за обекта многократно е установявано нерегламентирано възстановяване на електрозахранването, на 20.06.2013 г., от страна на дружеството, са предприети действия за демонтаж на средството за търговско измерване.

В приложената таблица № 1 е описана подробна информация за датите на прекъсване на електрозахранването в обект на адрес: [населено място], [улица]. Освен изброените самоволни включвания, за посочения обект са констатирани още две нарушения: - На 07.01.2015 г. при извършена проверка е констатирано директно присъединение към главния предпазител посредством кабел, тип СВТ 2x6мм. Съставен е Констативен протокол № 1600535/07.01.2015 г.; - На 20.05.2016 г. при проверка на адреса отново е констатирано неправомерно присъединение чрез кабел, тип СВТ 2x6мм\Г, към главен предпазител в електромерното табло. Съставен е Констативен протокол № 1600746/20.05.2016 г.

Предвид твърденията на г-н О., че се явява реален ползвател на имота, Е. е уведомило КЕВР, че във водената от 2013 г. досега кореспонденция, жалбоподателят многократно е информиран за документите, които е необходимо да предостави за прехвърляне на партидата. На 25.01.2017 г. по пощата са получени следните документи, изпратени от г-н С. О., а именно:

- Заявление за сключване на договор за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на [фирма] за обект - „къща“ с адрес: [населено място], ул. „Текстилец“ № 9;

- Нотариален акт № 89/97 г.;

- Експертно решение на ТЕЛК;

- Удостоверение за наследници на П. О.. От така приложените документи е установено:

- С. П. О. се явява съсобственик на имота, заедно с брат си Г. Г., настоящ титуляр на обект с абонатен №[ЕГН];

- Г. П. Г. е починал и за имота се явяват няколко наследници.

От така приложените документи е установено, че С. П. О. се явява съсобственик на имота, заедно с брат си Г. Г., настоящ титуляр на обект с абонатен №[ЕГН], а Г. П.

Г. е починал и за имота се явяват няколко наследници.

След преглед на получените документи е установено, че не е приложена нотариално

заверена декларация от останалите наследници, с която да удостоверят, че са съгласни партията да се прехвърли на жалбоподателя. В тази връзка, дружеството е информирало г-н С. О. за всички необходими документи, които следва да предостави чрез писмо с изх.№4392908/31.01.2017 г.

При извършена проверка в базата данни, било установено, че Г. Г. е встъпил в договорни отношения с електроразпределителното дружество преди 2006 г. и поради изтекъл давностен срок за съхранение, дружеството не разполага с документи;

При направена справка в информационната система е установено, че след получаване на горепосочените документи на 25.01.2017 г., няма постъпило заявление за встъпване в договорни отношения за цитирания обект и не е представена декларация за съгласие от останалите наследници, с която да удостоверят, че са съгласни партията да се прехвърли на жалбоподателя.

Въз основа на установеното от фактическа страна и приложимия закон, Административен съд София град, намира, че жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от направеното оспорване.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Безспорно по делото е установено, че С. П. О. се явява съсобственик на имота, находящ се в [населено място], [улица], заедно с брат си Г. Г., настоящ титуляр на обект с абонатен №[ЕГН], като към момента О. е единствено ползвател на гореописания имот.

Както заявлението подадено на 25.01.2017 г. от С. О. за продажба на електрическа енергия за обект-„къща“ с адрес [населено място], [улица], така и приложения към него са непълни като е отбелязано че липсва декларация за съгласие от останалите наследници, с която да удостоверят, че са съгласни партията да се прехвърли на жалбоподателя. Към дата 11.02.2020 г. дължимата сума по клиентски №[ЕГН] е в размер на 2019,88 лв.

В съответствие с Общите условия на договорите за продажба на ел. енергия на [фирма] е уредено, че правата и задълженията на клиент могат да се упражняват от няколко лица и следва че, в качеството си на съсобственик на горецитирания имот, г-н С. О. може да получи клиентски права за обекта с абонатен № [ЕГН], след като предостави изисканата декларация за съгласие от останалите наследници на Е. Север, с която същите да удостоверят, че са съгласни партията да се прехвърли на жалбоподателя. След като изпълни това изискване, г-н О. следва да подаде заявление за достъп и пренос на ел. енергия през разпределителните мрежи до [фирма].

Настоящата съдебна инстанция намира за правилни изводите на административния орган и счита, че решението на председателя на КЕВР следва да бъде потвърдено,

като а жалбата на С. П. О. да бъде отхвърлена. Не се констатира основания, опорочаващи акта като незаконосъобразен и водещи до неговата отмяна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноси. Ответникът претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да му бъде присъдено в размер на 300 лева съобразно чл. 8, ал. 2 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. О., с адрес: [населено място], [улица], № 9, срещу Решение № Ж-198/13.03.2020 г. на председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), като неоснователна.

ОСЪЖДА С. П. О., с адрес: [населено място], [улица], № 9, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева, представляващи съдебно-деловодни разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :